

Sygnatura akt XII C 156/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Lehmann

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Poznaniu na rozprawie sprawy z powództwa

A. M., zam. ul. (...), (...)-(...) P.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Starostę (...), ul. (...), (...)-(...) W.

- pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (art. 840 kpc)

I. Pozbawić wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu wydanego w dniu 6 grudnia 2001 roku w sprawie o sygnaturze akt XII C 1163/01 w zakresie odsetek dotyczących okresu od dnia 31 grudnia 2001 roku do dnia 3 marca 2013 roku.

II. W pozostałym zakresie umarza niniejsze postępowanie.

III. Kosztami niniejszego postępowania obciąża każdą ze stron w zakresie przez nie poniesionym.

SSO Zofia Lehmann

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 stycznia 2017 r., skutecznie wniesionym do Sądu Okręgowego w Poznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r., powód **A. M.**, działający przez pełnomocnika w osobie adwokata, zażądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku tegoż Sądu z dnia 6 grudnia 2001 r., wydanego w sprawie o sygn. akt XII. C. (...) w zakresie odsetek należnych od dnia 31 grudnia 2001 r. do dnia 5 stycznia 2014 r. oraz zasądzenia od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów sądowych tej sprawy, w tym kosztu jego zastępstwa procesowego - według norm przepisanych. Jednocześnie wniósł on o udzielenie zabezpieczenia jego roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego p-ko niemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu **M. J.** pod sygn. akt (...) oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych tego postępowania w całości (k. 2-3).

Uzasadniając powyższe wyjaśnił, że wyrokiem z dnia 6 grudnia 2001 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu nakazał, by on i **M. W.** zapłacili solidarnie pozwanemu **Skarbowi Państwa - Starości (...)** kwotę **60.002,71 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2001 r.. Wnioskiem z dnia 4 marca 2016 r. wierzyciel ten złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z wynagrodzenia ewentualnie emerytury lub renty, rachunku bankowego, ewentualnie ruchomości wskazanych dłużników celem wyegzekwowania cyt. należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami orzeczonymi prawomocnym ww wyrokiem. Dalej podał, że wskutek złożenia tego wniosku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu **M. J.** wszczął przeciwko niemu to postępowanie ustalając należność główną na kwotę **60.002,71 zł** i należne odsetki na kwotę **116.407,50 zł**. W dniu 10 czerwca 2016 r. Komornik ten dokonał zajęcia jego wynagrodzenia za pracę wypłacanego mu przez spółkę (...) Sp. z o.o./s w P., zobowiązując ja do przekazywania mu potrąconych kwot celem zaspokojenia wierzytelności opiewającej na ww kwoty. W jego ocenie - skoro odsetki przyszłe, jako świadczenie okresowe ulegają przedawnieniu po upływie 3 lat, to wierzyciel ma prawo egzekwować tylko i wyłącznie odsetki stwierdzone opisanym prawomocnym wyrokiem, tj. od

dnia 22 czerwca 2001 r. do dnia 6 grudnia 2001 r., jak i odsetki przysługujące za ostatnie 3 lata, tj. do dnia 5 stycznia 2014 r. Pozostałe, zaś, tj. przysługujące od dnia 31 grudnia 2001 r., kiedy to wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu stał się prawomocny, do dnia 5 stycznia 2014 r. uległy przedawnieniu i jako takie, nie powinny być egzekwowane. Nadto powód podał, iż odsetki za okres od dnia 31 grudnia 2001 r., kiedy to wyrok tego Sądu stał się prawomocny, do dnia 5 stycznia 2014 r. nie są objęte tytułem wykonawczym. Powołując się na treść **art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.** oraz dokonując wyliczeń na podstawie wzoru $\text{należność główna} \times \text{dni zwłoki} \times \text{stopa procentowa odsetek/liczba dni w roku}$, powód ustalił, że kwota przedawnionych odsetek wynosi **93.868,49 zł** (k. 3-4).

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. powoda zwolniono od kosztów sądowych tej sprawy w zakresie opłaty od pozwu (k. 33).

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 maja 2017 r., która do Sadu Okręgowego w Poznaniu wpłynęła w dacie **pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę (...)** i zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej:

1. **uznał powództwo w części**, tj. w zakresie żądania pozbawienia wykonalności ww. tytułu wykonawczego co do odsetek ustawowych należnych od dnia następującego po dniu prawomocności wskazanego wyroku do dnia 3 marca 2013 r.;
2. w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa;
3. na zasadzie **art. 98 k.p.c.** i **art. 101 k.p.c.** zażądał zasądzenia od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztu jego zastępstwa procesowego na rzecz **Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej** - według norm przepisanych (k. 39-40).

Uzasadniając powyższe:

- podał, z jakich przyczyn wywiedzione powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części, tj. w zakresie odsetek ustawowych należnych za okres od dnia następującego po dniu prawomocności opisanego wyroku z dnia 6 grudnia 2001 r. do dnia 3 marca 2013 r.;
- zarzucił powodowi niewykazanie, iż wyrok uprawomocnił się w dniu 31 grudnia 2001 r. z uwagi na okoliczność, że dysponuje on postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2002 r. (sygn. akt XII C (...)) o odrzuceniu apelacji powoda od wyroku z dnia 6 grudnia 2001 r., co w jego ocenie wskazuje na to, że najprawdopodobniej został złożony wniosek o sporządzenie jego uzasadnienia, a więc uprawomocnił się on w innej, późniejszej, niż podanej przez powoda dacie;
- podniósł, że nieprawidłowo oznaczył on także datę końcową okresu objętego przedawnieniem na dzień 5 stycznia 2014 r., skoro prowadzone postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte na podstawie wniosku złożonego w dniu 4 marca 2016 r., przy czym obejmował on roszczenia odsetkowe od dnia 22 czerwca 2001 r. do dnia zapłaty, a zatem przerwał bieg terminu przedawnienia w stosunku do odsetek za opóźnienie należnych od dnia 3 marca 2013 r.;
- podał, iż za przedawnione uznać należy odsetki należne do dnia 3 marca 2013 r.;
- zarzucił powodowi, że nieuzasadnienie domaga się on pozbawienia klauzuli wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego w zakresie odsetek od dnia 4 marca 2013 r. do dnia 5 stycznia 2014 r.;
- uzasadnił żądanie zasądzenia kosztów postępowania na jego rzecz od powoda w zakresie w jakiej wniósł o oddalenie powództwa (**art. 98 § 1 k.p.c.** w zw. z **art. 99 k.p.c.** w zw. z **art. 32 ust. 3** ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej) oraz w zakresie w jakim uznał powództwo - **art. 101 k.p.c.** (k. 40-42).

Pismem procesowym z dnia 11 czerwca 2017 r., skutecznie wniesionym do Sądu Okręgowego w Poznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r., powód cofnął powództwo w zakresie odsetek ustawowych należnych po dniu 3 marca 2013 r.,

podtrzymując pozostałe żądania w pełnej rozciągłości oraz wniosł - na podstawie **art. 98 § 1 i 3 k.p.c.** w zw. z **art. 100 k.p.c.** - o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów tego procesu, w tym kosztu jego zastępstwa procesowego - według norm przepisanych. W uzasadnieniu tego stanowiska zgodził się on z twierdzeniami pozwanego, że pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności winno dotyczyć odsetek za okres liczony od dnia następnego po dniu uprawomocnienia się cyt. orzeczenia. Jednocześnie zarzucił mu, iż nie ma racji, że stało się ono prawomocne z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu apelacji - wobec powyższego poparł jego wnioski o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wymienionego Sądu zarejestrowanej pod sygn. akt XII. C. (...). W dalszej kolejności uznał jego twierdzenia, że odsetki objęte zaskarżonym tytułem wykonawczym są przedawnione do dnia 3 marca 2013 r. włącznie, a nie jak błędnie określono w pozwie do dnia 5 stycznia 2014 r. Nadto zarzucił mu, iż nie ma podstaw do odwołania się do **art. 101 k.p.c.** i wniesienia o obciążenia go kosztami niniejszego procesu w całości, bowiem nie została spełniona dyspozycja tego przepisu; pozwany bowiem winien nie tylko uznać powództwo przy pierwszej czynności procesowej, ale również nie powinien dać asumptu do wytoczenia niniejszego powództwa. Wystąpił on, bowiem, przeciwko dłużnikowi z wnioskiem o egzekucję także w części obejmującej przedawnione roszczenie o odsetki, toteż winien liczyć się z tym, że dłużnik będzie w tym zakresie zwalczał prowadzoną przeciwko niemu w tym zakresie egzekucję. Z powyższych przyczyn - zdaniem powoda - rozstrzygnięcie o kosztach tego procesu winno zapaść na podstawie **art. 98 § 1 i 3 k.p.c.** (k. 54-56).

Do chwili wydania wyroku strony nie zmieniły swoich dotychczasowych stanowisk w sprawie ani nie zawarły ugody.

Ustalenia stanu faktycznego:

W sprawie z powództwa **Skarbu Państwa - Starosty (...)** przeciwko pozwanym **A. M.** i **M. W.** o zapłatę, zarejestrowanej pod sygn. akt XII.C. (...), Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny w dniu 6 grudnia 2001 r. wydał wyrok, na mocy którego zasądził od nich solidarnie na jego rzecz kwotę **60.002,71 zł** wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 czerwca 2001 r. (punkt **I** sentencji wyroku), kosztami tamtego postępowania obciążył ich w całości - wobec czego nakazał ściągnąć od nich solidarnie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę **4.200,10 zł** tytułem kosztów sądowych, a nadto zasądził od nich solidarnie na rzecz powoda kwotę **3.000 zł** tytułem zwrotu kosztu jego zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2002 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny odrzucił apelację pozwanego w tamtym procesie **M. W.** od tego wyroku z uwagi na nieuiszczenie przez niego opłaty od niej; pomimo prawomocnego oddalenia jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w tym zakresie.

W dniu 6 lutego 2002 r. **Skarb Państwa - Starosta (...)** złożył wniosek o odpis tego wyroku z dnia 6 grudnia 2001 r. oraz o nadanie mu klauzuli wykonalności.

Zarządzeniem z dnia 11 czerwca 2002 r. Przewodniczący stwierdził jego prawomocność ww. wyroku z dniem 28 grudnia 2001 r. (pkt 1.) oraz zlecił doręczenie jego odpisu wraz z klauzulą wykonalności cyt. **Skarbowi Państwa - Staroście (...)** (pkt 2.).

Wnioskiem z dnia 4 marca 2016 r., wniesionym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu **M. J.**, wierzyciel (pozwany) zażądał przeprowadzenia egzekucji wobec opisanych solidarnych jego dłużników **A. M.** oraz **M. W.** wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo sposobami, w szczególności z ich wynagrodzenia za pracę, ewentualnie z emerytury lub z renty, rachunku bankowego, ewentualnie przez zajęcie ich ruchomości celem wyegzekwowania kwoty **60.002,71 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2001 r. do dnia zapłaty.

Wskutek złożenia ww. wniosku Komornik ten wszczął m. in przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. akt (...), ustalając należność główną w wysokości **60.002,71 zł** i należne odsetki na dzień 22 marca 2016 r. w wysokości **116.407,50 zł**.

W dniu 10 czerwca 2016 r. dokonał on zajęcia wynagrodzenia za pracę powoda wypłacanego mu przez spółkę (...) sp. z o.o. z/s w P. zobowiązując ją do przekazywania potrąconych mu kwot celem zaspokojenia wskazanej wierzytelności

opiewającej na kwotę **60.002,71 zł** tytułem należności głównej i kwotę 117.325,58 zł tytułem odsetek ustawowych wyliczonych na dzień 10 czerwca 2016 r.

Naprowadzony stan faktyczny znalazł oparcie w treści: dokumentów zgromadzonych na kartach 78, 95 i 108 akt sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. XII C(...)(orzeczenia sądowe i wnioski o klauzulę) oraz w aktach sprawy niniejszej na kartach: 8, 46 (orzeczenia sądowe), 9 (wniosek o wszczęcie egzekucji), 10-11 (zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i zajęciu wynagrodzenia za pracę).

Analiza i ocena zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego:

W jego skład w niniejszym postępowaniu weszły wyłącznie dokumenty zgromadzone w aktach sprawy niniejszej oraz w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. XII C (...) dołączonych do niej - i to zarówno o charakterze urzędowym, jak i o charakterze prywatnym.

A. Definicja dotycząca dokumentu urzędowego zawarta jest w normie **art. 244 k.p.c.** mówiącej, że... stanowią one dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone...- w niniejszej sprawie były nimi orzeczenia sądowe i zawiadomienia komornika wydane w postępowaniu egzekucyjnym.

B. O dokumencie prywatnym - natomiast - mowa jest w normie **art. 245k.p.c.** ...stanowiącym dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła zawarte w nim oświadczenie...; - w niniejszym postępowaniu były nimi wszystkie pozostałe opisane wyżej.

Warunki zaprzeczenia ich prawdziwości uregulowane zostały odpowiednio w normach **art. 252 k.p.c.** i **253 k.p.c.** – żadna ze stron przy udziale **art. 232 k.p.c.** z tego nie skorzystała; brak było też przesłanek ku temu, by inicjatywę taką podjąć z urzędu.

Powyższy stan faktyczny był co do zasady bezsporny, strony pozostawały w sporze jedynie co do jego prawnej oceny i rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu wobec częściowego uznania powództwa przez pozwanego.

Zważeniu podległo, co następuje:

W niniejszym postępowaniu powód pierwotnie domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego - wyroku tutejszego Sądu z dnia 6 grudnia 2001 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 14 czerwca 2002 r., w zakresie odsetek należnych od dnia 31 grudnia 2001 r. do dnia 5 stycznia 2014 r.

Pozwany w odpowiedzi na tak sformułowane roszczenie uznał powództwo w części, tj. w zakresie żądania pozbawienia wykonalności ww. tytułu wykonawczego co do odsetek ustawowych należnych od dnia następnego po dniu prawomocności ww. wyroku do dnia 3 marca 2013 r., a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Z kolei powód w piśmie procesowym z dnia 11 czerwca 2017 r. uznał twierdzenia pozwanego, że odsetki objęte zaskarżonym tytułem wykonawczym są przedawnione do dnia 3 marca 2013 r. włącznie, a nie jak błędnie określono w pozwie do dnia 5 stycznia 2014 r. W konsekwencji cofnął powództwo w zakresie odsetek ustawowych należnych po dniu 3 marca 2013 r., podtrzymując pozostałe żądania pozwu w pełnej rozciągłości.

Roszczenie powoda okazało się zasadne w zakresie uznanym przez pozwanego.

Swoje roszczenia powód wywodził z treści **art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.**, zgodnie z którym...dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (...). Powód uzasadniał swoje roszczenie powołując się na zarzut częściowego przedawnienia roszczenia pozwanego, przywołując **art. 118 k.c.**, zgodnie z którym... jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata... Z kolei stosownie do treści **art. 125 § 1 k.c.** ...roszczenie

stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy...Jeżeli – natomiast – stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

W rozpatrywanych okolicznościach - w ocenie powoda, skoro odsetki przyszłe, jako świadczenia okresowe ulegają przedawnieniu po upływie 3 lat, to wierzyciel ma prawo egzekwować tylko i wyłącznie odsetki stwierdzone w/ opisanym prawomocnym wyrokiem, tj. od dnia 22 czerwca 2001 r. do dnia 6 grudnia 2001 r., jak i odsetki przysługujące za ostatnie 3 lata, tj. do dnia 5 stycznia 2014 r. Pozostałe zaś, tj. te przysługujące od dnia 31 grudnia 2001 r., kiedy to wyrok ten stał się prawomocny, do dnia 5 stycznia 2014 r. uległy przedawnieniu i jako takie, na skutek podnoszonego przez powoda zarzutu przedawnienia nie powinny być egzekwowane od dłużnika. Nadto wskazał, że odsetki za okres od dnia 31 grudnia 2001 r., kiedy to wyrok ten stał się prawomocny, do dnia 5 stycznia 2014 r. nie są objęte tytułem wykonawczym.

Ocenę powoda poparł pozwany z tą różnicą, że wskazał na nieprawidłowe oznaczenie przez niego daty końcowej okresu objętego przedawnieniem, podnosząc, że wypada ona w dniu 3 marca 2013 r., co w kolejnym piśmie procesowym potwierdził powód. Zatem spór w niniejszym postępowaniu ogniskował się jedynie wokół daty początkowej przedawnienia roszczenia odsetkowego, która przypadała na dzień następny po dniu prawomocności tego wyroku. Stąd też koniecznym było przeprowadzenie przez Sąd dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu zarejestrowanej pod sygn. XII C (...) dołączony. Na ich podstawie ustalono że wyrok ten z dnia 6 grudnia 2001 r., stanowiący tytuł wykonawczy, pozbawienie wykonalności którego stanowi o przedmiocie tego sporu, uprawomocnił się z dniem 28 grudnia 2001 r. Jego prawomocność z taką datą stwierdzono w zarządzeniu z dnia 11 czerwca 2002 r. zamieszczonym na k. 110 akt tamtej sprawy; toteż rację mają strony postępowania, że roszczenie odsetkowe za okres od dnia 31 grudnia 2001 r. do dnia 3 marca 2013 r. uległo przedawnieniu.

W konsekwencji za zasadne uznać należało żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu wydanego w dniu 6 grudnia 2001 r. w sprawie o sygn. akt XII C (...) w zakresie odsetek dotyczących okresu od dnia 31 grudnia 2001 r. do dnia 3 marca 2013 r., co znalazło odzwierciedlenie w **punkcie I** sentencji wyroku.

Wobec skutecznego cofnięcia przez powoda powództwa o pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego w zakresie odsetek ustawowych należnych po dniu 3 marca 2013 r. w piśmie procesowym z dnia 11 czerwca 2017 r. na podstawie **art. 355 § 1 k.p.c.** w zw. z **art. 203 § 1 k.p.c.** umorzono w tym zakresie niniejsze postępowanie, o czym orzeczono w **punkcie II** sentencji wyroku. Ze względu na okoliczność, że powód cofnął pozew przed rozpoczęciem rozprawy, czynność ta nie wymagała dla swej skuteczności zgody pozwanego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie **art. 100 k.p.c.**, zgodnie z treścią którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Wbrew twierdzeniom pozwanego Sąd nie znalazł podstaw, by rozstrzygnięcie w tym przedmiocie oprzeć o przepis **art. 101 k.p.c.** - zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. O ile bowiem nie sposób odmówić mu racji, iż drugą z tych przesłanek spełnił, o tyle brak było podstaw do stwierdzenia, że nie dał powodu do wytoczenia powództwa. W tym zakresie należało podzielić pogląd powoda, iż pozwany składając wniosek o realizację spornego tytułu wykonawczego w pełnej wysokości, czyli także tej przedawnionej, winien liczyć się z możliwością wystąpienia przez powoda z roszczeniem na podstawie **art. 840 § 1 k.p.c.**; tym bardziej, że z wnioskiem tym wystąpił w jego imieniu profesjonalny pełnomocnik w osobie radcy prawnego. Jednocześnie pozwany, reprezentowany również w toku tego procesu przez fachowego pełnomocnika, niewątpliwie miał świadomość tego, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego jest sposobem obrony merytorycznej dłużnika przed prowadzoną p-ko niemu

egzekucją, pozwalającą na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jeżeli jej prowadzenie na jego podstawie narusza jego prawa podmiotowe wynikające z prawa materialnego. Zmierza ono do odmiennego, niż to wynika z tytułu wykonawczego, ukształtowania prawa. Jest to zatem powództwo niezależne od podstawy roszczenia i rozstrzygnięcia objętego tym tytułem; a jego celem jest pozbawienie go wykonalność nie dlatego, że nie odpowiada on prawu w dacie jego powstania (wydania orzeczenia), lecz dlatego, że bądź nie było podstaw do nadania mu klauzuli wykonalności, bądź też nastąpiły - po jego zaistnieniu - zdarzenia, które wyłączają dopuszczalność egzekucji. O zdarzeniu wyłączającym dopuszczalność egzekucji w okolicznościach niniejszej sprawy - w zakresie odsetek za okres od dnia 31 grudnia 2001 r. do dnia 3 marca 2013 r. - pozwany miał wiedzę, skoro uznał powództwo w tym zakresie przy pierwszej czynności procesowej. Mógł zatem dać temu wyraz już we wniosku egzekucyjnym z dnia 4 czerwca 2016 r., wnosząc o wyegzekwowanie swojego świadczenia w zakresie, w jakim nie jest ono przedawnione; wówczas niewątpliwie nie dałby powodowi powodu do wytoczenia przedmiotowego powództwa i spełniłby tym samym w pełni dyspozycję przywołanego **art. 101 k.p.c.**

Brak było również podstaw, by o kosztach niniejszego procesu rozstrzygnąć zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, tj. na podstawie **art. 98 § 1 i 3 k.p.c.**, albowiem w części w jakiej powód cofnął powództwo, to właśnie powoda traktuje się jako stronę przegrywającą niniejszą sprawę. Wbrew jego twierdzeniom okoliczność, że cofnięcie pozwu w zakresie w jakim mylnie oznaczono datę końcową przedawnienia odsetek na dzień 5 stycznia 2014 r. (zamiast na dzień 3 marca 2013 r.), nie jest znaczne, nie może przesądzać o zasadności obciążenia kosztami niniejszego postępowania w całości pozwanego. Podkreślenia wymaga przy tym, że przepis **art. 203 § 2 k.p.c.**, stosowany w przypadku cofnięcia powództwa, stanowi swoiste *lex specialis* w stosunku do wyrażonej w **art. 98 k.p.c.** zasady zwrotu kosztów postępowania w zależności od odpowiedzialności za wynik procesu. Stosownie do jego dyspozycji pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli już przedtem nie orzeczono prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Tym samym złożenie przez niego, zgodnie z przepisem **art. 203 § 2 k.p.c.**, żądania ich zwrotu pociąga za sobą konsekwencję, że sąd jest tym żądaniem związany. Obowiązek zwrotu kosztów może wyjątkowo nie obciążać strony cofającej pozew lecz stronę przeciwną, jeśli wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, a ciężar dowodu wystąpienia tych okoliczności obciąża cofającego pozew (*vide*: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 111/10, Legalis nr 422595; por. A. Zieliński (red.), „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz.”, Wyd. 9, Warszawa 2017).

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie **art. 100 k.p.c.**, kosztami niniejszego postępowania obciążył każdą ze stron w zakresie przez nie poniesionym, o czym orzekł w punkcie **III** sentencji wyroku.

(-) Zofia Lehmann

ZARZĄDZENIE

- 1) notować w kontrolce uzasadnień, uwzględniając urlop sędziego referenta;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron,
- 3) akta sprawy przedłożyć za 14 dni od dnia doręczenia lub z apelacją.

P., dnia 8 sierpnia 2017 r. /-/ Zofia Lehmann